

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

**NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!**

DUMINICA DUPĂ NAȘTEREA DOMNULUI

(a Sfinților Iosif, Logodnicul, David
Prorocul și Iacob, rudenia Domnului)

(Fuga în Egipt)

ODOVANIA PRAZNICULUI
NAȘTERII DOMNULUI;
SF. CUV. MELANIA ROMANA;
†) SF. MC. HERMES

Multe semnificații duhovnicești desprindem din pericopa evanghelică de astăzi, care ne arată planul lui Dumnezeu de mântuire a lumii, dar și înmulțirea răului în lumea înrobătă de păcate și de patimi. Dintru început Mântuitorul Hristos a fost un „om al durerilor și cunoscător al suferinței” (Isaia 53, 3), căci a venit pe lume într-o peșteră modestă din afara Betleemului, începând a înfrunta ispite imediat după naștere. Chiar nașterea Sa nu a avut loc în casa mamei Sale din Nazaret, ci a avut loc în Betleem, departe de casă, deci într-o călătorie.

După nașterea Sa a avut de înfruntat o altă încercare, aceea că Irod a dat ordin ca toți pruncii din Betleem și împrejurimi să fie omorâți, cu scopul vădit de a ucide pe Pruncul Sfânt despre care credea că o să-i ia domnia. Dar în toată această amenințare există o lucrare sfântă, o Pronie a lui Dumnezeu care biruiește răutatea oamenilor și a demonilor și care duce la bun sfârșit planul lui Dumnezeu de a mântui lumea. Înțelegem din purtarea de grijă față de Pruncul Sfânt că Dumnezeu salvează viața oamenilor prizonieri și transformă fuga în salvare și înstrăinarea în binecuvântare. Bucuria îngerilor care cântau „Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoie” (Luca 2, 14), bucuria păstorilor care cântau împreună cu îngerii, bucuria magilor care s-au ghidat după stea și astfel au aflat pe Împăratul împăraților, au fost umbrite de mânia lui Irod care a ucis pruncii, după ce și-a ucis și soția și pe trei dintre proprii copii care ar fi avut pretenția de a împărți domnia sa.

DUMINICA DUPĂ NAȘTEREA DOMNULUI

Astăzi ne aflăm
în prima
Duminică după
Nașterea
Domnului,
zi în care
Evanghelia
de la Matei,
capitolul 2
ne înfățișează
două evenimente
din viața
Pruncului Sfânt
și anume, fuga
dreptului Iosif
în Egipt împreună
cu Maica
Domnului
cu Pruncul
și
uciderea pruncilor
din Betleem
și împrejurimi,
la porunca lui
Irod.

Dar Pronia lui Dumnezeu este mai presus decât nebunia unora și răutatea demonilor. Astfel, Pruncul Iisus a fost trimis în Egipt de îngerul ce s-a arătat lui Iosif, care și-a luat familia în exil, salvând viața Sfântului Prunc Mântuitor. Înțelegem că Mântuitorul Hristos vine într-o lume a violenței, robătă de păcat și de moarte, de răutate și de invidie, în care adesea odioasa crimă sângeroasă se extinde și asupra vieții copiilor nevinovați. Toate aceste fapte au fost profețite: „Glas s-a auzit în Rama, plângere și tânguire multă. Rahila își plânge copiii și nu voiește să fie mângâiată pentru că nu mai sunt” (Ieremia 31, 15). Prin uciderea de către Irod a copiilor din Betleem și împrejurimi, înțelegem că încă de la începutul vieții Sale pământești, Mântuitorul Iisus Hristos se îndreaptă

spre Jertfă, spre Cruce, spre scopul Întropării Sale în această lume și anume, izbăvirea neamului omenesc din robia păcatului și a morții.

Plecarea Mântuitorului în Egipt reprezintă izbăvirea Sa de mânia lui Irod, continuarea planului de mântuire prin Jertfă, Cruce, Moarte și Înviere, dar și o mare binecuvântare pentru Egipt, ca țară al robiei și al idolatriei păgâne, așa cum era considerat de evrei. De aici înțelegem universalitatea mântuirii care se dă tuturor oamenilor „care aduc roadă vrednică de pocăință”, nicidecum doar poporului ales. În Egipt Pruncul Iisus cunoaște exilul de mic, dar suferința exilului a fost transformată în biruință a vieții, o încercare grea pentru El fiind preschimbată în binecuvântare pentru alții. Astfel, în această parte a Egiptului a

înflorit viață duhovnicească prin mulțimea monahilor care au pustnicit în acele locuri, de care se leagă și numele unei mare lavre monahale: Mănăstirea

Sfânta Ecaterina de la Muntele Sinai. Dar prin ocrotirea familiei sfinte trebuie să fim încredințați că Dumnezeu ocrotește fiecare familie unită care cultivă prezența

Mântuitorului în cadrul ei, printr-o viață duhovnicească apropiată de sfințenia celor care compun sfânta familie. ✦

Pr. Adrian Chiriță

TIMPUL LITURGIC AL BISERICII

Când vezi că s-a încheiat anul, mulțumește Domnului că te-a adus la acest sfârșit de an!

Zdrobește-ți (smerește-ți) inima, numără anii vieții tale și spune-ți în sinea ta:

„Zilele se duc și trec, anii se adaugă, am străbătut o lungă cale a vieții. Ce lucru bun am făcut? Nu voi pleca oare din viața aceasta gol și pustiu de orice faptă bună?

Judecata e la ușă! Viața mea se grăbește spre bătrânețe”. La acestea cugetă în ziua întâi a anului! De acestea adu-ți aminte la sfârșitul anului! Să ne gândim la ziua ce va să fie,

ca nu cumva să ni se spună și nouă ceea ce s-a spus iudeilor de către proroc:

„S-au stins într-un deșertăciune zilele lor și anii lor cu grabă”. (Sfântul Ioan Gură de Aur)

Slujba ce se săvârșește în noaptea trecerii dintre ani reprezintă atitudinea și acțiunea potrivită creștinului ortodox, adică de a aduce mulțumire sau recunoștință lui Dumnezeu pentru binefacerile pe care le-a revărsat asupra noastră în anul care s-a încheiat și de a cere, prin rugăciune smerită, ca Dumnezeu să binecuvânteze Anul Nou în care intrăm.

Locul cel mai potrivit pentru încheierea anului vechi și întâmpinarea Anului Nou este Biserica lui Hristos, aceasta fiind spațiul de întâlnire a timpului cu veșnicia, așa cum ele s-au întâlnit mai întâi în Persoana Fiului veșnic al lui Dumnezeu, Care S-a coborât din ceruri, S-a făcut om și S-a născut în Betleem „la plinirea vremii”, pentru a dăruia oamenilor înfierea prin har și viața eternă cerească.

Anul Nou în care vom intra este un alt dar pe care-l primim de la Dumnezeu. De aceea, mai ales acum, la cumpăna dintre

ani, trebuie să ne gândim mai mult la ceea ce înseamnă darul timpului pentru viața oamenilor.

În Hristos, timpul oferă omului posibilitatea participării la viața veșnică. De aceea, fiecare clipă devine pentru om un moment al mântuirii. În viața Bisericii, timpul mântuirii este trăit de omul credincios atât ca răscumpărare, prin pocăință, a timpului pierdut în păcat, cât și ca posibilitate de cultivare a talanților, ca pregătire pentru viața de comuniune veșnică în iubire cu Dumnezeu și cu semenii. În Biserică se sfințește timpul, „Toată viața noastră lui Hristos-Dumnezeu să o dăm” se cere în ectenie.

Calendarul Bisericii noastre este o înșiruire de vieți sfințite în timp și intrate în eternitate, în viața veșnică. Prin urmare, omul este chemat să trăiască timpul vieții sale ca pe un dar primit de la Dumnezeu care însă trebuie cultivat prin iubire față de Dumnezeu și față de semenii, pentru a

participa la viața veșnică din Împărăția iubirii Preasfintei Treimi.

În prima zi a noului an calendaristic sunt sărbătorite trei mari evenimente: Tăierea-împrejur cea după trup a Domnului Iisus Hristos, Sfântul Vasile cel Mare, Arhiepiscopul Cezareei Capadociei, și Anul Nou. Bine este să primim binecuvântarea noului an în biserică, propunându-ne să fim în anul ce vine în biserică la toate Sfintele Liturghii duminicale și cât putem la celelalte slujbe din sărbători. Așa înveșnicim timpul vieții noastre, așa punem început bun urcușului duhovnicesc spre mântuire. ✦

Sfințirea cea Mare a apei

Sfîntirea cea Mare a apei sau Agheasma Mare se săvârșește numai de Bobotează. Slujba de sfințire a apei se poate săvârși de trei ori: la finalul Sfintei Liturghii din ajunul praznicului, după terminarea slujbei Utreniei Bobotezei și după Sfânta Liturghie din ziua Bobotezei. Primele două slujbe se oficiază mai ales la catedralele chiriarhale și mănăstiri.

Din Agheasma Mare vom gusta de 8 ori, pe nemâncate, căci nimic din cele lumești, trecătoare nu este mai important decât hrana spirituală. Apoi luăm sfânta anafora. Când ne împărtășim putem gusta din ea imediat după Sfânta Euharistie. Beneficiile Agheasmei Mari: ne sfințește sufletele și trupurile, casele, gospodăriile, pământurile, întreg spațiul în care ne desfășurăm activitatea, munca, învățătura. Prin sfințirea naturii, a tot ce-l înconjoară pe om, Biserica ne

arată că Dumnezeu trebuie mărturisit și laudat nu numai în biserică, ci și în afara ei. De aceea, slujba de sfințire a Agheasmei Mari se face în exteriorul bisericii, de obicei lângă un râu, fântână, izvor sau într-un loc frumos amenajat, uneori împodobit cu cruci de gheață, unde se pregătesc și se împodobesc numeroase vase cu apă. Agheasma Mare ne aduce vindecare de boli sufletești și trupești. În vremurile de azi, omul înfruntă multe boli ale trupului ori sufletului, adesea cele fizice fiind generate de suferințe sufletești, de păcate sau patimi. Apa sfințită ne vindecă, ne sporește credința, dragostea de Dumnezeu și de semenii. Din rugăciunile din rânduiala sfințirii Agheasmei Mari aflăm că ea se arată izbăvitoare de patimi și izgonitoare a duhurilor celor rele. Adesea diavolul caută cu orice chip să ne piardă,

îndemnându-ne la păcat, iar apa sfințită la Bobotează ne dă putere peste ispite și ne apropie mai mult de Dumnezeu, izvorul sfințeniei și al iubirii.

Fiecare creștin va avea în casă un vas cu Agheasmă Mare, ținut la loc curat și va gusta cu evlavie din ea în zilele de post, în vreme de necazuri, ispite, nevoi sau grele suferințe, dar numai după ce primește dezlegare de la duhovnic. Unii preoți rânduiesc celor pe care-i spovedesc Agheasmă Mare înainte de a primi Sfânta Împărtășanie. Sunt credincioși, care în Postul Mare se nevoiesc postind aspru sau negru, primind dezlegare de la duhovnicul lor să guste spre seară câteva guri de Agheasmă Mare. Iar cei pe care duhovnicul îi oprește de la Împărtășanie din pricina unor păcate, pot lua Agheasmă Mare, cu încuviințarea duhovnicului ca mângâiere și nădejde a mântuirii lor, ca leac spre tămăduire și îndreptare. ✦

BILANȚUL UNUI AN TRECUT ȘI SPERANȚELE ANULUI VIITOR

Din mila lui Dumnezeu a mai trecut un an din viața noastră și acum, la cumpăna dintre ani, se cuvine să-i aducem lui Dumnezeu mulțumire pentru bunătatea pe care ne-a arătat-o și pentru numeroasele daruri pe care le revarsă în biserica noastră.

Podoaba bisericii sunt oamenii, ei sunt sufletul bisericii, sufletul poporului lui Dumnezeu. De aceea, pentru nenumăratele daruri pe care Dumnezeu le-a revărsat se cuvine să-I mulțumim și să ne reamintim evenimentele importante ale acestui an.

În anul 2023, biserica și-a continuat lucrarea ei didactică, sacramentală și conducătoare. Să ne amintim câteva din realizările acestui an: am reușit să terminăm lucrările centrului social, am dat în folosință cantina socială, alături de grădinița bisericii; am sfințit căminul de bătrâni și casa de oaspeți a bisericii; am dat publicității prima monografie a Parohiei Șerban Vodă.

Am reușit anul acesta lucrări pe care cu greu le-am realizat, dar care acum sunt gata. Rămâne să dăm în folosință căminul de bătrâni în anul 2024, an dedicat în Biserica Ortodoxă Română pastorației și îngrijirii bolnavilor. Au fost multe lucrări laborioase, urmând ca în anul 2024 să realizăm recepția finală a acestor lucrări, împreună cu Primăria Sectorului 4.

Am avut în acest an multe vizite pastoral-misionare, având printre invitați episcopii noștri locali, dintre care îl amintim pe Preasfințitul Varlaam Ploieșteanul, Episcop-vicar patriarhal, secretar al Sfântului Sinod.

Numeroase slujbe de noapte au atras atât enoriași din Parohia Șerban Vodă, dar și mulți credincioși din București.

În anul 2023 peste 3.000 de persoane au luat masa la cantina socială. Rămâne ca pe viitor masa săracului să fie o permanență în biserica noastră, dar pentru aceasta va fi nevoie de multă muncă și multă putere de convingere a celor care pot contribui pentru ca această masă să devină o constantă a bisericii.

Aducem pe această cale mulțumiri celor care ne-au sprijinit, după posibilități, pentru această realizare. Nu este ușor într-o lume ca aceasta, bântuită de războaie și de alte crize, economice, sociale, politice, dar nu numai, să poți desfășura activități social-filantropice. Prea multă minciună, hoție și nedreptate

bântuie prin neamul nostru. Adeseori suntem privați de drepturile elementare, cum ar fi dreptul la muncă și la o viață cinstită, mereu suntem trădați, furați, mințiți și neluați în seamă de o clasă politică pe zi ce trece mai deklasată, mai incompetentă și trădătoare, căreia nu-i pasă de acest popor al lui Dumnezeu. Aflăm cu tristețe hotărârile lipsite de morală prin care ni se cere să renunțăm la familie în favoarea unui trai fără morală și să recunoaștem drepturile lipsite de sens ale unor organizații ale sodomeilor susținute de oameni cu mintea stricată sau interesați, care au uitat că Sfântul Petru ne spune că Dumnezeu a pedepsit Sodoma și Gomora ca să fie pildă răutăților viitoare: „Și n-a cruțat lumea veche, ci a păstrat numai pe Noe, ca al optulea propovăduitor al dreptății, când a adus potopul peste cei fără de credință, Și cetățile Sodomei și Gomorei, osândindu-le la nimicire, le-a prefăcut în cenușă, dându-le ca o pildă nelegiuitorilor din viitor”. (II Petru 2, 5-6)

Îmi aduc aminte cu câtă neobrăzare acești neisprăviți s-au opus Bisericii ca să nu avem Catedrală Națională. Dar Dumnezeu ne-a ajutat, am mers mai departe, fără să ne pese. Ne interzic pe rând dreptul de a purta cruciulițe, de a mărturisi credința public, nesocotind esența vieții creștine, de la care Europa a abdicat de mult.

Am urmărit în ultimul timp activitatea școlilor și vă spun că s-a strecurat și acolo atâta neghină încât ne punem întrebarea ce va fi mâine când constatăm, cu durere, că drogurile, prostituția, fumatul, alcoolismul au devenit practici curente în școlile românești.

Nu-i pasă nimănui de copiii noștri, dacă avem ce să le punem pe masă, cu ce să-i îmbrăcăm, cum să ne ocupăm de educația lor culturală și spirituală. Pe de altă parte, cum să faci educație cu profesori neplătiți și neluați în seamă, de multe ori batjocoriți, de părinți și chiar de elevi?

Am fost invitat în această toamnă la deschiderea anului școlar și am întâlnit o situație care m-a pus pe gânduri. Nu poți să faci educație unui copil când tatăl lui fumează, are patimi sau slăbiciuni necreștinești și, pe de altă parte, nu-i pasă ce se întâmplă la școală cu copilul lui. Sunt părinți care nu se interesează niciodată de situația școlară a copiilor lor. Cum să ai un viitor strălucit într-o familie când – ca părinte – nu-ți pasă de formarea intelectuală a copiilor tăi, apoi de locul lor de muncă, de ținuta lor morală, într-un cuvânt de sufletul și viața copilului tău?

O altă suferință cu care ne-am confruntat și anul acesta a fost abandonul școlar și divorțul fără un motiv adevărat, nenumărate familii ajungând la divorț. Noi, românii, ne-am salvat în istorie pentru că am avut cultul familiei. Acum ajung oamenii la vârstă înaintată fără familie, fără copii. Aceasta este o mare tristețe a neamului nostru! Dumnezeu a binecuvântat dintotdeauna familia românului cu copii de geniu, cu case și cu bunăstare pentru că familia era biserica cea mică și Dumnezeu poartă de grijă familiei.

Acestea sunt doar câteva din frământările pe care le am acum la încheierea anului. Mă gândesc cum eram și cum am ajuns. Nu-i mai pasă nimănui de Biserică, de familie și de sufletul poporului român! De aceea, din păcate, au plecat atâția tineri din țară, aproape 5 milioane, fiind nevoiți să aducem alții care, de pildă, să ne lucreze pământul și să ne îngrijească bătrânii.

Mă opresc aici, pentru că nu vreau să vă pun la suflet toată tristețea provocată de această situație. Am mai rămas aici o mână de oameni – bătrâni, bolnavi, părinți aruncați în azile, copii părăsiți, tineri drogați, fără rost, trăind doar la nivel biologic.

La cumpăna dintre ani este bine că ne-am adus aminte de toate. Poate că în anul care stă să înceapă, vom alege să începem și o altă viață, plăcută lui

Dumnezeu, cu grijă față de tot ce ne înconjoară, cu o adevărată grijă față de mediul înconjurător, de familie, de Biserică, de tineri, de părinți și bătrâni. Poate vom acorda mai mult timp rugăciunii și devenirii noastre.

Ne-am propus să începem un nou

program catehetic din 15 ianuarie 2024, unde să participăm pentru a învăța Legea lui Dumnezeu, căci viața fără Dumnezeu este o viață care nu are rost și sens. Nu putem trăi la nivel biologic pentru că avem conștiința existenței și purtăm responsabilitatea ei.

În numele preoților slujitori, dorim membrilor bisericii noastre spor duhovnicesc, ani mulți și buni ca să putem scrie în cartea vieții noastre fapte plăcute lui Dumnezeu.

La mulți ani! ❖

Părintele Dinu

HOTĂRÂRI IMPORTANTE ADOPTATE ÎN 2023 DE SFÂNTUL SINOD AL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

Pe durata anului 2023, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a adoptat mai multe decizii în beneficiul clerului și credincioșilor din cadrul Patriarhiei Române. În decursul a trei ședințe de lucru desfășurate în acest an, Sfântul Sinod a deliberat și a luat diverse hotărâri.

❖ S-au decis tematicile omagial-comemorativ pentru anul 2024. Anul următor va fi „Anul omagial al pastorației și îngrijirii bolnavilor” și „Anul comemorativ al tuturor Sfinților tălmăduitori fără de arginți” în Patriarhia Română.

❖ La ultima ședință sinodală din acest an, Patriarhia Română a declarat ziua de 1 octombrie ca Ziua persoanelor

vârstnice, urmând ca sărbătoarea să fie menționată în calendarul creștin ortodox la rubrica zilelor și datelor importante. Decizia a fost luată în contextul Anului omagial al pastorației persoanelor vârstnice.

❖ Referitor la starea parohiilor ortodoxe românești din regiunea Bucovinei de Nord, care se află sub jurisdicția Bisericii Ortodoxe Ucrainene, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române și-a reafirmat susținerea pentru respectarea drepturilor și libertăților comunităților românești din întreaga Ucraină, în mod similar cum sunt respectați ucrainenii în România.

❖ Deși există mai multe persoane cu viață sfântă ale căror dosare de canonizare

sunt în analiză, anul acesta Sfântul Sinod a finalizat un singur dosar de canonizare. Este vorba despre Cuviosul Macarie Protosaltul, care se va regăsi în calendar drept Sfântul Cuvios Macarie Protosaltul, cu data de cinstire 31 august. Decizia a venit în contextul Anului comemorativ al inmografilor și cântăreților bisericești (psalți).

❖ Calendarul ortodox s-a îmbogățit cu sărbători adiționale: Cinstirea icoanei Maicii Domnului „Axion estin” (11 iunie); Sf. Cuv. Casiana Inmografa (7.09); Sf. Ier. Ioan Maximovici (2 iulie); Sf. Cuv. Iosif Isihastul (28 august); Sf. Nicolae Cabasila (20 iunie); Sf. Mc. Marius și Marta, soția sa, și a fiilor lor Audifaciu și Avacum (6 iulie). ❖

Mersul cu Botezul

Preotii merg în aceste zile la casele credincioșilor pentru a vesti Botezul Domnului și pentru a-i binecuvânta cu Agheasmă mare.

În perioada premergătoare marii sărbători a Botezului Domnului, preotii din parohie merg pe la casele credincioșilor, spre a vesti Botezul Mântuitorului nostru Iisus Hristos și pentru a le binecuvânta casele, ca și pe ei înșiși, prin stropire cu apă sfințită.

Boboteaza este marcată și prin ziua de Ajunul Bobotezei. Este o zi de asceză, o zi de post, o zi de purificare, dar și de înălțare spirituală. Hristos a venit la Iordan și a sfințit nu doar apele acestui râu, ci întreaga natură. Și noi ne înfățișăm înaintea lui Dumnezeu tocmai pentru a ne face părtași acestei sfințiri cu care Dumnezeu ne binecuvintează pe toți cei ce credem într-Însul. În Ajunul Botezului Domnului, al Bobotezei, există obiceiul

ca preotul să meargă la enoriași acasă, pentru a sfinți casele stropindu-le cu apă sfințită. Apa sfințită de preot poartă în ea puterea curățitoare și sfințitoare a harului dumnezeiesc. Când face sfințirea apei, preotul se roagă: ca „apa aceasta să se sfințească cu puterea, cu lucrarea și cu pogorârea Sfântului Duh”, „pentru ca să

se pogoare peste ea lucrarea cea curățitoare a Treimii Celei mai presus de fire”, „pentru ca să fie tălmăduitoare sufletelor și trupurilor și izgonitoare a toată puterea cea potrivnică” și pentru ca prin gustarea și stropirea cu apa sfințită să ne trimită Dumnezeu binecuvântarea Sa, care spală întinăciunea patimilor. ❖

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 31 DECEMBRIE 2023 - 6.01.2024

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 31.12	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica după Nașterea Domnului (a Sfinților Iosif, Logodnicul, David Prorocul și Iacob, rudenia Domnului) (Fuga în Egipt) Utrenia, Sfânta Liturghie
Luni 1.01.	de la 23 ⁰⁰ 08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Slujba de mulțumire și de binecuvântare a Noului An (†) Tăierea-împrejur cea după trup a Domnului; †) Sf. Ier. Vasile cel Mare, arhiepiscopul Cezareei Capadociei, și mama sa, Sf. Emilia Utrenia, Sfânta Liturghie
Joi 4.01.	de la 22 ³⁰	Slujbă de priveghere de toată noaptea, Sfințirea Agheasmei Mari
Sâmbătă 6.01.	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	(†) Botezul Domnului- Utrenia, Sfânta Liturghie, Sfințirea Agheasmei Mari
Duminică 7.01.	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	†) Soborul Sf. Proroc Ioan Botezătorul - Duminica după Botezul Domnului (Începutul propovăduirii Domnului) - Utrenia, Sf. Liturghie